

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 9. avgusta.

Končalo se je državnega zbora zasedanje in slovenski poslanci uživajo v senci domačih dreves počitek, kojega jim privoščiti moramo. Krepko so se držali naši zastopniki in v debatah so se oglašali spretno, duševito in obilokrat imeli so vsaj moralichen uspeh na svoji strani. Posebno v justični debati sikale so pušice s slovenskih lokov in vitezu Waserju gotovo še danes brenči po ušesih, — tako hudo ga je zadela justična debata!

Uspehov, na katere bi z roko kazati mogli, letos naši poslanci neso dosegli. Takrat, ko je poslanec Šuklje tolkel po naučnem ministru ter se je že menilo, da ga je do smrti pobil, takrat se je pač govorilo, da se je Slovincem mnogokaj obljubilo. O tem, kaj se je obljubovalo, ni se dalo ničesar izvedeti, ker so gospodje poslanci zatrjevali, da so se s častno besedo zavezali, da hočejo molčati. Dasiravno je Gautsch kakor Fenis iz žrjavice v novi moči izvil se iz debate o svojem resorji, dasiravno danes trdneje sedi na svojem minister-skem sedeži, kakor kdaj poprej, in dasiravno ne moremo opazovati nikjer, da bi se spolnovala slovenskim poslancem dane obljube, vendar molčimo ter hočemo čakati tistih časov, ko bodo naši poslanci sami pričeli govoriti in račun pokladati svojim volilcem.

Do sedaj se sicer še ni oglasil slovenski državni poslanec pred svojimi volilci, pač pa se je oglasil nek član Hohenwartovega kluba pred kratkim v Praški „Politiki“ ter prepričevalno dokazoval, kako koristno bi bilo, da se združi desnica v našem parlamentu pod jednim in istim programom. Gotovo se ne motimo, če trdimo, da se skriva za „članom Hohenwartovega kluba“ odličan član slovenske delegacije v državnem zboru, kojega ime itak vsakdo pozna na Slovenskem. Naša naloga ni, pisati o tem, kako bi se uresničiti dali nazori, koje razvija slovenski parlamentarec v češkem listu. Kdor ljubi Slovanstvo v Avstriji, mora želeti, da bi se za celo državnozbornsko desnico dobil jednoten program. — Kako naj se dobi takov program, to je vprašanje, podobno Gordiškemu vozlu, ki se ne reši s tem, če kak Aleksander s svojim mečem useka vmes. Gotovo pa je, da se omenjeni program ne bude nikdar

dosegel, če bodo posamične frakcije na desnici same proti sebi postopale netolerantno in sovražno, kakor da bi jih ne vezale prav nikake vezi bratoljubja, ali vsaj skupnih interesov. Kdor hoče jednotnemu programu pot gladiti, ta mora pred vsem oznanovati ljubezen, ta mora tudi na svoji strani marsikaj zatajiti ter pred vsem ozir jemati na to, da se tudi v političnih bojih ne smé s tisto krutostjo postopati proti bratu, kakor pa proti tujcu, ki nas skuša popolnoma uničiti.

V tem oziru pa omenjeni „član Hohenwartovega kluba“ — po našem mnenju — ne daje predobrega izgleda, če piše proti Mladočehom kruto in pikro, prav, kakor bi se moral svet podreti, če pripade morda kak mandat tudi Mladočehom.

Prepir mej Staročehi in Mladočehi je domač prepir, izvirajoč iz razmer, kojih mi Slovenci iz dalje ne moremo opazovati s tisto objektivnostjo, ki je potrebna za dobro in pravično sodbo. Nam Slovincem pa nikakor ne kaže, da bi se umešavali v ta prepir s tisto strastjo, s kjojo se odlikuje član- kar iz Hohenwartovega kluba. Nam Slovincem so bratje Čehi predragi zavezniki in trditi se sme, da so našim zahtevam Staročehi ravno tako naklonjeni, kakor Mladočehi. Nemamo torej povoda, v boj se podati proti jednemu ali družemu zavezniku, to pa toliko manj, ker ni nikjer zapisano, da bi Mladočehi morali vedno v manjšini ostati. Pač pa kažejo razmere, v kolikor se iz dalje opazovati dajo, da na mnogih krajih pričenjajo slabeti moči staročeske stranke in da si je nasprotno mladočeška stranka pridobila prijateljev na mestih, kjer se v prejšnjih časih nikdar ni dvomilo na nezmožljivosti dr. Riegerjeve politike. Lahko je mogoče, da dobi mladočeška stranka krmilo v roke, ker v političnem življenji velja zakon, da vsaka stranka opeša, da se postara in da mora konečno drugi svoje mesto prepustiti. Radikalne stranke v našem parlamentu so sedaj v grozo ljudem, ki v belih rokavicah radi govoré z ministri, ali načela, koje zastopajo sedaj Staročehi, veljale so pred 30 leti še tudi za radikalna. Dandanes pa so ta načela deloma tudi načela naše vlade. V 40 letih se pri nas lahko vse spremeni, in mladočeška sedanja stranka štela se bo morda tedaj mej konservativne stranke. Ekspanzivna je

politična moč Slovanstva v Avstriji, in ko se bo prepričanje, da Avstrija brez tega Slovanstva obstati ne more, še bolj ukoreninilo, bo omenjena moč še silnejša postala, in za pametne bodo veljali nazori, pred katerimi se sedaj tresejo naši dvorni svetniki in taki, ki bi kaj jednacega radi postali. Nikakor tedaj ni dognano, da bi se češkega naroda večina ne mogla udati mladočeški stranki in da ta stranka nikake prihodnosti nema!

Zategadel naj naši državni poslanci opuščajo vsako prepikro nasprotje z Mladočehi. Popolnoma neumestno pa bi bilo, če bi naši poslanci preganjali mladočeško stranko s sovraštvom, s kojim jo preganjajo dr. Riegerja politični prijatelji. Ali najneumestnejše bi bilo, če bi slovenski poslanci ali slovenski listi Mladočehi obsipali s psovki, kakor se to le prerado zgodi v staročeskkih organih. Mi Slovenci imamo v Čehih zveste politične zaveznike; v državnem zboru stojimo tesno za češkim klubom, ker imajo Staročehi moč in večino na svoji strani. Če bi pa prešla moč in večina v roke dr. Gregrovim prijateljem, potem pa Slovenci zopet ne vidimo uzroka, da bi za Mladočehi ravno tako tesno stati ne smeli, kakor stojimo sedaj za Staročehi. Staro- in Mladočehi so nam slovanski bratje; če se pa spró mej soboj, naj poravnajo ta prepir sami mej soboj. Mi pa se nikar ne utikajmo v take prepire ter imejmo vedno pred očmi, da, če ljubimo jednega, tudi drugega sovražiti ne smemo, ker sta oba kri od naše krvi. —r.—

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 9. avgusta.

Nemški listi, ki so sprva prorokovali, da bode pri dopolnilni volitvi za koroški deželni zbor na mesto pokojnega Einspielerja voljen gotovo kak liberalen Nemeč, že uzdihujejo, ker so prvotne volitve zanje neugodno izpale. Hudo so si prizadevali vsi nemški liberalci, da bi urinili kacega svojega pristaša. Kakor kaže, bil je ves njih trud brez uspeha.

Po raznih listih se še vedno razpravlja, ali bi ne bilo umestno, da bi državnozbornska desnica si sestavila kak skupen program. Ne da se tajiti, da bi to koristilo desnici, vladi pa tudi ne

LISTEK.

Slike kazaške.

Tarasova stepna sreča.

Česki napisal E. Jelínek; poslovenil Podvidovski.
(Dalje.)

Ni se smejal in tudi ruskega srebrnega denarja ni vesel žmulil v roci. Molčal je kakor pena in po nobenej ceni nisem mogel dobiti besede iz Kazačka.

„Morda mu je žal te piščali?“ zašepetal sem Nikolii Petroviču.

„Ne bojte se — sedaj si more kupiti boljše . . . sicer si pa piščal izreže in do sejma počaka . . .“

„Mi lite?“

„Idiva dalje!“ In že me je odvedel. Še jeden pot sem uljudno nagovoril Tarasa, ali on je i sedaj molčal. Kazaček je povsili glavo ter je ni uzdignil. Obdarivši ga naposled i jaz z malim darom šel sem za svojim voditeljem.

Imel sem torej Tarasovo piščal! Lepa stvar za muzej, vrhu tega pa še mil spomin na lepe pesni, katere je še pred nedavnim Taras na tej stepi iznje izvajal.

In Taras? On si pač lahko pribavi tako piščal, denarja je imel dovolj. In vender, čemu ni govoril? Da je le jedno besedico izpregovoril, bil bi mu piščal vrnil.

S počasnim korakom vračala sva se v vas. Spotoma sem postal in se ozrl, kaj počne Taras — brez piščalke. Stal je na jednom mestu, kakor primrzl, glavo je imel povešeno. Le zredka se je zasuknila kazaška glava . . .

Zvečer sem bil pri Nikolii Petroviči na čaji. Govorili smo o vsakovrstnih rečeh, le o Tarasovej piščali ne, in tako se je zgodilo, da se je nisem niti uspomnil, ko sem se pozno v noč vračal v svojo sobico in ozrši se na mizico, uspomnil sem se Tarasa. Tam je ležala njegova piščal, nema in samotno.

Danes mi je bilo v tej sobi nekako otožno: zdelo se mi je, kakor bi jej nekaj nedostajalo, kar jo je popreje delalo prijetnejšo in prijaznejšo.

Prav res! Bilo je tiho in pusto. S stepnega nedogleda sapica danes ni donala k meni nobene pesni. Umolknila je, kakor bi izginila v globinah zakletega jezera. Nehote sem se oziral na stepo. Moj Bog! Mesec jo je ozarjal in nočne pare so se borile z mesečnim polusvitom. A tam, prav tam, tristo korakov odtodi razpoznaval sem Tarasa.

Glava se mu je zopet povsila, roke omahnile. Pri nogah mu je sedela Oksana, jasnolasa in modrooka. Toda danes si ni upletala cvetja na svoji senci — gladila je le prijazno njegove lase, kakor bi ga tešila.

A Tarasu so se konji razgubili Bog ve kam. Ne, ne, danes ni bilo kakor včeraj in predvčerajšnjim, danes je bilo tožno in neveselo . . .

Obrnivši se od okna, ozrl sem se nehote zopet na Tarasovo piščal. Toda ta me ni nič več tešila najraje bi jo bil zarinil skozi okno, tako silno in tako daleč, da bi priletela jasnolasi Oksani v naročje.

In dolgo, dolgo sem hodil po sobi. A znova sem se vračal k oknu in z nova sem gledal k dečku in deklici. Naposled izginila sta oba. Oksana je je hitela h kočam. Taras se je tožen plazil k jezercu.

Namenil sem bil, da zgodaj za rana podarim Oksani piščal — z okna pa bodem gledal, kako jo Tarasu ponese. To bo veselje . . .

Navzlic tej dobri in krščanskej nameri bil sem dovolj zlovoljen. Vrgel sem se sicer na borno postelj, ali spanec me ni objel. Neprestano sem videl Oksano pred soboj, ki je klečala pri Tarasu,

škodovalo. Ministerstvo bi se potem res moralo ravnati po željah večine a če bi se jednokrat sporazumelo o kakaj zadevi, bi pa ne bilo več v skrbeh, da bi se njega predloge zavrgle, kakor se godi sedaj, ko se večkrat prav do zadnjega ne ve, če bode dobilo pri tem ali onem glasovanju večino ali ne. Vedela bi vlada, kako se ima ravnati, če hoče ostati na krmilu.

Organ **ogerske** vlade „Nemzet“ hudo napada vladiko Strossmayerja zaradi njegovega telegrama rektorstvu Kijevskega vseučilišča povodom Kijevske slavnosti. Očita mu, da ni višji katoliški duhovni pastir pa tudi ne hrvatski patrijot. Če je tako nadušen za rusko svetovno misijo, pa naj pojde v Kijev ali pa v Sibirijo. Seveda Madjarom ne ugaja, če ima na Hrvatskem še kdo srce za slovansko vzajemnost, ko so se že nadejali, da so s svojo brezozirnostjo in krutostjo Hrvatom že davno izruvali vsako narodno prepričanje.

Vnanje države.

Zastran **bolgarskega** vprašanja vrše se dogovori mej Avstrijo, Italijo in Anglijo. Prva je baje pripravljena ustreči željam Nemčije, da se odstrani Koburžan. Bolgarska vladna stranka je pa tudi že pripravljena žrtvovati Koburžana, če le novi knez ne bode tako nepopularen, kakor Mingrelčan in ne bode ruskih častnikov in uradnikov klical v deželo. Stališče Koburžanovo je po tem takem že precej omajano.

Ruski listi bavijo se poslednji čas mnogo z okupacijo Bosne in Hercegovine. „Grazdanin“ zahteva, da mora Avstrija ostaviti deželi in je izročiti sultanu. Če je bila sposobna izvršiti nalogo, katero jej je dal Berolinski kongres, jo je v desetih letih gotovo izpolnila, če pa ni bila sposobna, pa tudi ne sme več ostati v deželi. Za stroške se je dosti odškodovala z dohodki dežele. Po mnenju ruskega lista ti dve deželi dajeta lepe dohodke avstrijski državnih blagajnic. Vse, kar se je napravilo v teh pokrajinah, je sedaj last turškega sultana, zakonitega gospodarja dežele. Dokler se ne reši bosensko vprašanje, se ne more rešiti bolgarsko. Bolgarija sama na sebi je niča in bi dobila pomen še le, če bi bila zavarovana na severozapadu. Sedaj onu vlada Avstrija. Vlada v Bosni in Hercegovini, v Srbiji in pritiska Črnogoro in upliva na Bolgarijo. Dokler bode Avstrija zapovedovala v Bosni, je zagotovljen njen upliv v Srbiji in Bolgariji. Ker pa Avstrija z lepa ne bode šla iz Bosne, imajo oni prav, ki trdijo, da se bolgarsko vprašanje ne da rešiti brez boja. Avstrije pozicija v Bosni je pa zato tako trdna, ker Nemčija neče pomagati Rusiji, da bi jo izrinili iz te dežele. List priporoča, da b. Rusija bolj se ozirala na južni breg Črnega morja. Onu je glavni jez proti avstrijskim pretenzijam, Batum je že tako v ruskih rokah.

Grkom bi ne bilo prav, da bi bil princ Waldemar, brat grškega kralja, bolgarski knez. Potem bi namreč Grki ne mogli tako spodrivati bolgarskega življa v Makedoniji. Kralj bi ne hotel več podpirati protibolgarskih grških agitacij. Zaradi tega pa grški listi pišejo proti tej kandidaturi.

Dopisi.

Iz Vipave 6. avgusta. [Izv. dop.] Trije dopisi, katere smo čitali po časnikih o zadevi Vipavskih dijakov s čitalnico primorali so nas stvar pojasniti. Prvi dopis v št. 166. „Slov. Narodu“ ni prišel iz naših rok, t. j. dijakov ne zahajajočih v čitalnico, ter bil nam je neprijeten, kakor gospodu dekanu. Mi priznamo, da je dopisnik sodil subjektivno, ne pa objektivno; torej spis ni bil po vsej vsebini istinit. V drugem dopisu v št. 171. „Slovenca“ naznanil je gosp. Pavlin celemu svetu, da še zahaja v čitalnico.

Tretji dopis napadal je nas dijake čitalnico

gladeč mu prijazno lase in tešče ga prisrčno. Morda se mi je taka godila zategadel, ker sem jo imel blizu — stanovala je, mislim, v sosednej koči. — Stoprv pred ranom usnul — in to precej trdno, tako trdno, da se do družega jutra nesem zavedel nič, prav nič.

Na stepi rojilo je že milijon stepnih mušic in vsa vas je bila že na delu, ko me iznenada nekakov neizmerno prijeten čut prebudi.

Po milem utisku osvežen ustal sem čilo in poln veselja pristopil k oknu. Solnce je megle že prošlo. Kaj vidim, kaj slišim? iz dalje, kakih „tristo korakov“ odtodi, plava k meni po čistem zraku zvok vesele pesni:

Nad ričkoju, nad bystroju
piznavsja ja s divčinoju;
na ričkoju z berezeňka
pryhortaju do srdeňka.

Poslušal sem te zvoke kakor prve udarce zvonov po ustajenji Gospodovem. Tešili so mi dušo.

Hotel sem odgovoriti s pozdravom. Sežem na mizo po piščal, premečem, iščem — ali po piščali ni sledu ni tiru . . . (Konec prih.)

neobiskujoče, rekši, da je odbor moral o velikonočnih počitnicah nekatere dijake, kateri še sedajne obiskujejo čitalnice radi njih neolikanega vedenja in razposajenosti grajati. A to ni istina! Besede one plošče glasé se, kolikor se spominjam: „Gg. dijakom prepovedana je v čitalnici vsaka igra, dovoljeno jim je le čitanje, sicer ne smejo ničesar delati, s čemer bi motili čitalnične ude.“ Ne Vemo pa, kako si razlaga odbor zadnjo opombo, mi vsaj tako-le:

Odbor čitalnice govori, da je bil prisiljen prepovedati igro, a dovolil nam je čitanje. Kam pak pripada zadnji odstavek, da dijaki ne smemo „sicer ničesar delati, s čimer bi motili čitalnične ude?“ Gotovo se naslanja na čitanje, kajti druge zabave nema čitalnica. A kako čitanje nam je dovolila? Dovolila nam je čitanje, ko ni nobenega uda v čitalnici, ali pa čitanje zastarelih časnikov, kojih nikdo ne pogleda. Če bi imel dijak nov časnik v roci, motil bi gotovo uda, želečega brati ga. Govoriti bi tudi ne smeli glasno, sicer bi tudi motili ude. Lepa hvala, slavni odbor, stole in klopi imamo tudi doma! Če pa slavni odbor ni tako mislil, moral bi se bolje izraziti. In vendar smo s svojim sodelovanjem pri veseljah zaslužili vse prostosti, ko je ima ud Vipavske čitalnice. Nečemo se hvaliti, a prisiljeni smo. V jednom večeru pridobili smo sami dijaki 40 gld. Vipavski čitalnici, ko smo priredili na prošnjo čitalnice šaloigro „Nemški ne znajo“. Plača li 14 udov (toliko dijakov nas je bilo največ) v dveh mesecih 40 gold.?!

V št. 174. „Slov. Naroda.“ povedali ste uzrok Svojega postopanja. Očitata nam neolikano vedenje in razposajenost. Vprašali smo ude in odbornike, kdo se je nesramno vedel. „Ne vem!“ bil je vedni odgovor. Slednjič obsodili ste le jednega, kar mi in gotovo sam priznava. Morebiti smo se vedli vsi neolikano, ker nismo pozdravljali uda čitalnice. A isti ud moral nam bode že oprostiti, ker bil nam je o veliki noči novinec in tujec. Je-li to v takem slučaju neolikanost, razposajenost?! Radi jednega vendar ne bode čitalnični odbor osramotil vseh Vipavskih dijakov. In to je storil; kajti na plošči čitamo: „Gg. dijake,“ ne pa „nekatere dijake,“ kakor trdi slavni odbor v št. 174. „Slov. Naroda.“

Slišali smo drug ničevno izgovor, s katerim hočete svojo napako prikriti. Pravite da prečastiti gosp. dekan, čitalnice predsednik neso o tej zadevi ničesar vedeli. Ta stvar povišuje v naših očeh prečastitega gospoda dekana tem bolj, kolikor Vi pred nami padate. Radi Vam priznamo, da niste sporočili gosp. dekanu ničesar o tej zadevi; kajti bali ste se, da Vam zajec poti ne preteče. Pri sladkem Vipavci in pri mastnih ribah bilo se je zbralo nekoliko gospodov na veliki petek v čitalnični bralni sobi, ter podpisalo našo obsodbo. To Vam je slavni čitalnični odbor Vipavski.

Zakaj smo bili mi dijaki čitalnici trn v peti — se ve le v nekaterih časih — nam ni znano. Ker se je torej slavni čitalniški odbor pod omenjeno ploščo brez uzroka podpisal ter izrazil svojo nejevoljo proti nam, nečemo mu biti na poti. S tem bodi Vam povedano, zakaj ne zahajamo več v čitalnico. Prepričani smo mi i Vi, da obstanek čitalnice ni zavisen od nas. Čemu agituje torej gosp. Pavlin vedno okolu nas, čemu nas napada po gostilnah in celó javno na ulici s svojim upitjem, da bi se vrnili v čitalnično sobo, ko smo mu vendar-le na poti. Pri nas ne bode njegov trud rodil sadú, morebiti kje drugej . . . !!! Punctum.

Dijaki, neobiskujoči čitalnice.

Iz Lip 7. avgusta. [Izv. dop.] Ko so Rimljanje naše kraje zapustili, pričeli so se jako žalostni časi za selane v barji. Da se je sovražniku uhođ v mesto zaprl, nabili so se koli v strugo Ljubljani od Žabjaka do Grabna, in pod Tranč se je celo stolp sredi Ljubljani zgradil. Posledica teh naredb je bila, da je barje v mokrih letih celo leto preplavljeno bilo, krasni brstovi in hrastovi gozdi popadali so v kalužo, odeja rup jih je imela do današnjega dne zakrite. Novejše usuševanje jih je razkrilo, orjaška debla izkopava zdaj barjan pripovedujoč radovednim mimogredočim kaže, kako velikanski gozdi krili so pred vesoljnim potopom barjansko kotlino ne vedoč, da je vsega zla, da se je cvetoča ravnina v mlakužo spremenila le sebični tedanji meščan kriv bil.

Milejšje solnce zasijalo je kmetu robu, ko je slavna cesarica Marija Terezija prekop mej Golovcem in Gradom izkopati ukazala. Baš v tej dobi pričele so se prve naredbe pri Kožuhu, kjer se je

Iška v Ižico izlivala in v Lipah blizu ustja nove Iške. Pravi dobrotnik za močvirca bil je cesar Franc I., ki je po srečno končanih francoskih vojnah zaukazal, jezove v mestu in pod mestom do Fužin podreti. S tem delom je preblagi vladar močvirski kači na glavo stopil. Z vseh krajih naše okolice hiteli so naselniki v poprej zapuščeno barje. Vse te napore za zboljšanje močvirske latvice je pa posebno mesto Ljubljansko z velikimi žrtvami podpiralo, dobro vedoč, da bogata okolica mesto bogati, da žrjavi, divje race in gosi žepa Ljubljanskih meščanov polnile ne bodo. Trivoglati spomenik pod Iškim mostom opominja mimogredoče, komu se ima barjan posebno za usuševanje barja zahvaliti. Meščani glavnega mesta Ljubljanskega so postavili ta spomenik v znamenje hvaležnosti.

Črna Vas z Ilovico dvigneta se najprej iz vlažnih rup, v najnovejšem času nastalo je selo Hauptmance. A ne samo v mestnem ozemlju pomikavalo se je ljudstvo z trdega v barje, temveč tudi v okolici.

Pri Lipah ob Tomišeljski Lipenski cesti narastlo je v kratkem od 1854. leta 16 domačij z ne malim zemljiškim posestvom. Ta naselba bila je pa prvi konglomerat vaščanskih odlomkov. Akopram so bili vsi posestniki na svetu katastralne občine Tomišeljske svoje domovje zgradili, bile so tod vendar le 3 vasi zastopane, potem kakor si je kdo svet za zgradbo pohišja od posestnika iz te ali one vasi pridobil. Vrbljan, Strahomerec ter Tomišljan pripravili so se tod, v katero občino kdo spada. Ženin dobil je ženitovanjsko zglasnico pri županstvu Tomišeljskem. Župništvo Studensko to ovrže, rekoč, da ženin ne spada v občino Tomišeljsko, ampak v Vrbljansko. Poljskega kvarljivca kaznuje županstvo Vrbljansko, obsojenec ovrže razsodbo, češ, da županstvo Vrbljansko njega soditi kompetentno ni, ker svet, na katerem se je kvara delala, pod katastralno občino Tomišeljsko spada. Vsa obravnava morala se je pri županstvu Tomišeljskem vršiti. Naklade pobiral je kmalu ta kmalu oni župan.

Naš okrajni glavar gosp. J. Mahkot uvidevši nedostatke poprime se rešitve te stvari in v kratkem bila je nova vas „Lipe“, obseajoča 16 hiš, osnovana. Ko bi bil kak drug mož na krmilu, gotovo bi še leta in leta na rešitev te zadeve čakali. Tukajšnji okoličan si v srečo šteje, da je prišel ta blagi, za napredek in blaginjo našega zatrtga kmeta uneti mož na stopinjo okrajnega glavarja, kajti kar on misli, kar on prične, je v blagor kmetskega stanu. Tu se grade šole, tam božji hrami. Tu se delajo ceste, in ugiblje se, kako se bi močvirja usuševala. Vse se godi mirno brez pritiska in ne da bi selana bolelo. Je-li sila po vodi kak kraj zadel, že je blagi gospod takoj sam prvi v pomoč, na lici mesta. Mnogo se je poprej ukrepalo, mnogo pisalo, a storilo se je le malo. Ne govorimo dalje o tej stvari, ponovimo pa vendar še besede, da se Ljubljanska okolica srečna šteje, da ima tako nepristranskega, za blaginjo ljudstva naših krajev neutrudno delujočega okrajnega glavarja. M. P.

Iz Cerkljan dne 8. avgusta. [Izv. dopis.] Sinoči ob devetih začelo je goretí v bližnjem Zalogu. Ker je bil jako močan veter, razširil se je ogenj nenadejano hitro in upepelil je v kratkem času ne cele pol ure dvema gospodarjema hiše in gospodarska poslopja, drugima dvema pa gospodarska poslopja. Poslopja bila so polna krme in — ker so nekateri precejšen del letošnje žetve že omlatili — tudi zrnja, tako, da trpe pogorelci, ki so vsi bili najtrdnjeji kmetje v Zalogu, ogromno škodo. Najhuje pa je zadelo Jurija Kmeta hiš. št. 16, kateremu je v hlevu in na dvorišči pogorelo šest goved in dve krasni kobili, vredni vsaka po 300 gld., in katerega sin in hči sta se, reševaje živino, tako hudo opekla, da je malo upanja, da bi ostala še živa. — Na pogorišče prihiteli so takoj, ko so o ognji zaznali, gasilci z Brnikov in Cerkljan z brizgalnicami a rešiti jim ni bilo mogoče že ničesar iz gorečih poslopj, zato so omejili svoje delovanje na obvarovanje sosedov, kar se jim je kljubu silnemu vetru, vendar posrečilo. Tudi žandarjem iz Cerljan in Mengša, ki so čudovito hitro prihiteli na lice mesta in so potem celo noč vodili gašenje, gre velika zasluga, da se ogenj ni razširil dalje. — Zavarovana bila sta dva pogorelca pri banki „Slaviji“, jeden pri „Graškej vzajemnej zavarovalnici“, jeden pa nič. — Zažgal je, kakor dokazujejo vse okolnosti, znani zapravljivec in postopač Janez Zorman iz Zaloga. Ljudje videli so, kako se je nekaj časa pred požarom zasvetilo nekaj konec Kmetovega bleva, ko da bi bil

kedo prižgal žvepljenko in nekateri trdijo, da so kljubu precejšnji temi razločevali postavbo moža, bežečega za kozolci, a ko se je pokazal ogenj, bilo je vse tako splašeno, da ni požigalca sledil nikdo. Danes izdalo se je za Janezom Zormanom teralno pismo.

Domače stvari.

— [Osobne vesti.] Pristavom pri okrožni sodnji v Celji imenovani g. dr. Drag. Gelingsheim preselil se je v nedeljo 5. t. m. v Celje. — Za Kozje novoimenovani sodnijski pristav g. Josip Kronvogl nastopil je ob istem času svojo službo v Kozjem.

— (K sokolskim slavnostim.) Dne 9. septembra priredil bode „Sokol“ v redutnej dvorani sijajen koncert, pri katerem se bode pela slavnostna kantata. Besede zanjo zložil je gospod Fr. Gestrin, skladbo pa gosp. Ant. Foerster, kateri je za ta koncert iz posebne prijaznosti do društva prevzel tudi voditeljstvo petja. Tudi je gospod Anton Foerster ml., odlični gojenec Lipskega konservatorija, radovoljno prevzel sodelovanje pri koncertu. Predno se začne glasbeni in pevski del koncerta, govorila bode gospodična Zorka Krsnikova slavnostni proslav, kateri je prekrasno zložil Fr. Gestrin. — Več o tem koncertu javili bomo kasneje; toliko pa že danes lahko rečemo, da bode užitek, kateri nam prireja „Sokol“ za večer dne 9. septembra, izreden. — Za slavnostne dni najel je odbor Novomeško mestno glasbeno kapelo, o katerej čujemo, da je izvrstno izvežbana. Tudi Kamniška godba prišla bode 8. in 9. septembra v Ljubljano. — Zgradbo paviljonov in velike tribune za tekmovalno telovadbo izročil je odbor stavbenškemu mojstru gosp. Jak. Filipu Zupančiču.

— (Poziv!) V slavnostnih dneh „Sokolove“ 25 letnice bode mej drugimi točkami tudi veliki koncert, pri katerem bode sodeloval veliki pevski zbor. V ta namen osnoval se je posebni odsek, da vse dotično za koncert priredi in katerega naloga je nato delati, da se bode v prisotnosti tolikih gostov iz Češke in Hrvatske koncert tudi sijajno izvršil. To bode pa le mogoče, ako bodo pevski zbori močno zastopani in v to vabi odsek vse gg. pevce, katerim je do tega, da častno nastopimo pred došlimi brati, da se pridno udeleže pevskih vaj, ki so vsaki torek in petek v čitalnični dvorani pod vodstvom gospoda Foersterja. Prihodnja skušnja bode v petek točno ob 8 uri zvečer, h kateri se prosijo, vsi gg. pevci, da pač gotovo pridejo.

— (Obrtnih nadzornikov službe) so se sistemizovale. Obrtni nadzorniki uvrščeni so v VII. razred.

— (Slovenska ljudska šola v Trstu.) „Edinost“ javlja iz zanesljivega vira, da je deželni šolski svet v Trstu načeloma odobril prošnjo društva sv. Cirila in Metoda, da se odpre s prihodnjim šolskim letom prvi razred slovenske ljudske šole.

— (Zoper ponemčevanje slov. šol) sklenil je trg Št. Jurij ob južnej železnici potrebne postavne korake glede štirirazrednice v Št. Jurji in jednorazrednice v Proseniškem ter so dotične uloge že uložene pri deželnem šolskem sovetu v Gradcu, oziroma naučnem ministerstvu na Dunaji. Ta sklep trga Št. Jurij nas naudaja s tem večim veseljem, ker je občina Št. Jurij jedna največjih v Celjskem okraju, in ker je v Št. Juriji štirirazrednica s paralelko, torej večja šola, na katerej bi se lahko silno mnogo ponemčevalo. Slava!

— (Dopolnilna volitev za deželni zbor isterski) mesto umrlega Križanca bode dne 30. t. m. Volitve volilnih mož vršile se bodo mej 12. in 18. t. m. Vnanje občine Koperskega okraja stale so doslej pri volitvah vedno pod narodnim praporom, naj se tudi sedaj ne udajo pri liznenim besedam lahonov in izdajic. Vsi rodoljubi pa naj storé svojo dolžnost. Istra je slovanska in ostane slovanska, dokler bodo v njej zavedni Slovani, ki volijo svoje ljudi.

— (Šišenska čitalnica) priredi v nedeljo dne 12. avgusta v proslavo 40letnega vladanja cesarjevega pri Koslerji besedo, pri kateri bode sviral a. kr. vojaška godba pešpolka baron Kuhn štev. 17.

— (Kralj Milan) pripeljal se je včeraj dopoldne v Lesce iz Trbiža, da kamor se mu je okrajni glavar Radovljiški marki Gozani nasproti peljal. V Lescah vsprejela sta ga Blejski župan, g. Mallner in grof Aichelburg. Z Milanom je prišel tudi kraljevič Aleksander in spremstvo, vsega vkupe

7 osov. Na kolodvoru v Lescah bilo je vse polno občinstva, ravno tako tudi na Bledu, kajti, kdor je utegnil, napolit se je, da bi videl Milana. Posebno močno zastopani bil je krasni spol, ki je tudi kar „prima vista“ pogodil, da je Milan jako „zanimiv“ mož. Kralj Milan ostane mesec dni na Bledu. Včeraj ogledal si je slap v Radolni.

— (Ban Khuen Hedervary) vendar več trdno ne sedi na banskem stolu. Sedaj že „Presse“ javlja, da bode imenovan ogerskim ministrom notranji zadev. Na njegovo mesto pa bi prišel Oseški veliki župan, grof Teodor Pejačević, bivšega bana Pejačevića sin.

— (Na Bledu) je sedaj vse polno tujcev in mej njimi veliko jako odličnih osov. Tudi naši bratje Čehi se vedno bolj zanimajo za ta „biser gorenjski“ in vsak, kdor pride na Bled, ne more se nagledati divne te lepote! Iz Prage sta te dni prišla gospoda dr. Kaizl in pa vsem Slovincem, ki so bili v Pragi, dobro znani katehet Fran Ekert, oba stanujeta v vili Skaletovi.

— (Bled) je z ozirom na neugodno vreme letos dosti dobro obiskan. Pri Mallnerji je do 29 m. m. bilo 70, v Louisenbad 80, pri Hudoverniku 40, pri Petranu 30, na Gradu 30, pri Riklji 50, v zasebnih hišah in vilah kacij 100 gostov. Kopalniška godba svira na Bledu, izimši četrtke, vsak dan dvakrat, dopoldne in popoldne.

— (Iz letovišč.) Največ tujcev ima na Gorenjskem Škofjaloka, kjer jih je do 140. Po številu tujcev se potem drugi kraji vrste tako: Bobinjska Bistrica 60, Jesenice 54, Brezje 24, Poljče 30, Stražišče 30, Lesce 25, Begunje 20, Radovljica 20, Kranjska gora 15.

— (V Ormoži) zmagala je pri občinskih volitvah v tretjem razredu nemškutarska stranka.

— (V poročilu ob občnem zboru društva sv. Cirila in Metoda) urinila se je pomota. Kot zastopnik iz Žalca tiskan je dvakrat poleg g. J. Hausenbichlerja tudi A. Jurca, kar je pa napačno, kajti poleg Hausenbichlerja zastopal je Žalec g. E. Širca. Ime Jurca je v Žalci popolnem nepoznano.

— (Včerajšnji mesečni semenj) ni bil posebno dobro obiskan. Živine bilo je prignane 775 glav, in sicer: 228 konj, 185 volov, 259 krav in 103 teleta. Cena goveji živini nizka, tujih kupcev malo.

— (Vabilo k slavnosti,) katero priredi Trzinska občina in šola v proslavo 40letnega vladanja Njega Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. v nedeljo dne 12. avgusta. Vspored: 1. Predvečer razsvetljava hiš. 2. Zjutraj ob 9. uri sv. maša. 3. Po sv. maši blagoslovljenje šolske zastave. 4. Zapoje se cesarska himna. 5. Ob 4. uri popoldne se zbere šolska mladina v šolske sobi. 6. Odhod iz šole s šolsko zastavo. 7. Na vrtu gospoda Narobeta razvrsti se šolska mladina. 8. Slavnostni govori in deklamacije. 9. Razdelitev daril in slavnostne knjižice mej otroke. 10. Pogoščenje šolarjev. 11. Prosta zabava. Popoldne sodeluje pri slavnosti Domžalska godba. K tej slavnosti uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 8. avgusta. (zvečer). Pri pogrebu komunskega generala Eudes-a bilo je nad 15.000 ljudij. Na boulevardu Voltaire, kjer so se razprostrle rudeče zastave, nastala je velika rabuka. Žandarmi so udrihali s puškinimi kopiti in osvobodili policijo. Pri občinskem uradu 11. okraja je nekdo z revolverjem strelil, tudi jedna bomba se je vrgla. Stražniki napali so množico z golimi sablami. Več ranjenih, mnogo zaprtih. Na pokopališču bilo več govorov in čuli so se živiocklici komuni in republiku.

Berolin 8. avgusta. „Norddeutsche Allgemeine“ pravi o Masavskem vprašanju, da bivata ondu samo dva Francoza. Francija nema ondu nobenih trgovinskih interesov. Ko je Grke pod svoje varstvo vzela in je pripravila, da so protestovali, ko je francoskega konzula ondu nastavila, hotela se je ob Italijo drgniti. Preporni predmet bil je, kakor jasno, prisiljen. Francija mej vsemi vlastmi najmanje stori za ohranitev miru, pri vsakej priliki pa kaže veliko gorečnost, motiti mir.

London 9. avgusta. Na lordmajorjevem banketu izjavil Salisbury, da je vseh vladarjev smoter, osigurati mir. Pri evropskih državnih

voditeljih prodira prepričanje, da je najbolje, ako se Bolgarska prepusti sama sebi. Anglija želi samo nezavisnost Bolgarske. Nemčija se za Bolgarsko ne briga. Avstro-Ogerska želi, da se ohrani teritorijalni „status quo“. Rusija želi kot najvišje zadoščenje za hrabrost svojih vojakov, ki so za Bolgarije svobodo krvaveli, zadovoljno Bolgarsko. Nemški cesar visoko ceni vrednost splošnega miru. Salisbury je preverjen, da pogovor obeh cesarjev daje carju, ki se je vedno odkritosrčno in pošteno posvečeval najvišjemu mirovnemu interesu, moč, da bode narodu svojemu odkazal svojo politiko in mu priporočal sestavo velike mirovne zveze. Mir mej Rusijo in Nemčijo pomenja mir z Avstro-Ogersko in z vsemi državami, ker je neobhodna potreba, da se vzdrže sedanje razmere.

Razne vesti.

* (Židovstvo na Dunaji) se silno množi. „Grazhdanin“ piše o tem: Na Dunaji bil je 1857 l. 70 prebivalcev jeden žid; 1880 l. pa že jeden žid na 9 prebivalcev. Danes je razmerje 1: 6—7. Izmej 60.000 trgovcev Dunajskih je polovica židov. Židovi imajo v svojih rokah časnikarstvo, banke, glavne komptvare, tovarne in zavode, trgovino. Mej 660 odvetniki Dunajskimi je 350 židov (53%), mej 360 odvetniškimi kandidati pa 310 (86%). Na vseučilišču je polovica židovskih dijakov, tako tudi v drugih šolah. „Grazhdanin“ pravi dalje: Boj antisemitov proti židom je težaven, ker vlada žide potrebuje zaradi financ. Ko bi pa dopustila boj, bilo bi zelo.

* (Premagana teta.) Gimnazijec Pierre Tuline v Parizu napravil je bil preteklo zimo 700 frankov dolga, katerega njegova jedina sorodnica, teta gospodična Tuline ni hotela plačati. Ker so upniki silili in si mladi človek ni vedel pomagati, sklenil je z ravnateljem nekega cirkusa pogodbo, da pojde za 700 frankov nagrade osem večerov zaporedoma brez orožja v levo vo kletko. Prve predstave večer napoči in teta, kateri je mladenič poslal bil ustopnico v ložo, usede se smrtnobleda na svoj sedež. Zdaj porinejo kletko z levi naprej in mladenič stopi bliže. A v tem trenutku omečilo se je tetino srce, potegnila je listnico iz žepa in nečaku izročila bankovec za 1000 frankov, rekoč: „Tu imaš, plačaj dolgove, zdaj pa pojdi z menoj!“

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Ta šola imela naj bi dva oddelka, jednega za vezenje, a jednega za šivanje čipek, in vsak oddelek bi bil razdeljen v dva letna tečaja.

Za klekanje (pletenje) čipek ne bode bržkone potreba pouka, ker v tem oziru itak deluje strokovna šola v Idriji.

Razven dejanskega strokovnega pouka bilo bi še potreba posebnega pouka v risanju in ponavljanega pouka, spojenega s poukom v trgovinskem računstvu, v knjigovodstvu ter po potrebi tudi v nemškem jeziku.

Za učiteljske moči bi bilo potreba: jedne učiteljice, kateri bi se ob jednem izročilo vodstvo (1000 gld. remuneracije), druge učiteljice (800 gld.), eventualno jedne učiteljske moči za pouk v risanju in za izdelovanje črtežev (800 gld.), jedne pomočne učiteljske moči za ponavljalni pouk, trgovinsko računstvo, knjigovodstvo, eventualno nemški jezik (300 gld.) Troški za učiteljstvo z 2900 gld. bili bi redni, ponavljajoči se izdatki, katere naj bi prevzela sama naučna uprava. Isto velja za izdatke za pisarniške in vodstvene potrebščine, katere bi iznašale na leto 100 gld.

Drugače je s troški za upravo 1000 gld. in za letno oskrbo učil, orodja (s 300 gld.) in učnega gradiva (takisto s 300 gld.), potem za potrebne šolske sobe, za njih razsvetljava, snaženje, kurjavo in vzdrževanje, kakor tudi za postrežbo, konečno za ustanove ubogih marljivih učencev. Naučna uprava držala se je do zdaj načela, da pri ustanovljanju strokovnih šol imajo činitelji n. pr. trgovska in obrtna zbornica, dotična občina, okraj, dežela, i. t. d. doprinašati določene doneske.

Kar se nadalje tiče šolskih sob, zadoščale bi četiri sobe, jedna za vodstvo, jedna za učiteljstvo, učila, zbirke i. t. d. in jedna veža ali zapirajoči se hodnik.

Oskrbeti te šolske sobe, vzdržavati jih, kuriti, snažiti, razsvetljevati, potem skrbeti za primerno postrežbo, nadalje za potrebno šolsko opravilo (šolske klopi, učiteljsko stolec, mize, plošče, stole, i. t. d.) morala bi, kakor je v takih okoliščinah vselej navada, mestna občina Ljubljanska.

Za prvo opravilo miz za delo in risanje, orodja, gradiva, učil itd. potreba je najmanj doneska od 1000 gold., a za letno oskrbo v tem pogledu 300 gold.

Naučna uprava mogla bi vsekakor prevzeti polovico teh troškov, mora pa vendar omeniti, da mora za poravnaje preostanka skrbeti dežela ali pa kateri drugi krajevni činitelj.

Za dovoljno število ustanov imela bi skrbeti trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

Konečno še omenja gospod minister, da bi se pri sestavljanju oskrbništa za namerjan učni zavod moralo ozirati na činitelje, doneske donesajoče, in to v toliko, v kolikor bi se jim pripoznalo, da smejo pošiljati posance v odbor, kateremu bo izročeno čuvati interese šole.

Na podstavi gornjega razjasnila čast mi je otvoriti obravnavo o rečenih doneskih, ki jih bode prevzeti za dōbo obstoja zavoda, pozivajoč slavni deželni odbor, slavno trgovinsko in obrtno zbornico in častiti mestni zastop, da se radi doneskov, ki jih imajo zagotoviti krajevnim činitelji, mej seboj sporazumē ter sklenejo pravovazne sklepe ter mi svoja mnenja čim prej javijo.

C. kr. deželni predsednik: Winkler.
(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-182)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

7. avgusta.

Pri **Stonu**: Ogrine iz Maribora. — Pelz iz Mostara. Kraus z Dunaja. — Sicherle iz Gorice. — Schlunder iz Gabrovice.

Pri **Maliči**: Siegl z Dunaja. — Arnstein iz Grada. Hartman iz Brna. — Studnička iz Prage. — Šrepi iz Zagreba.

Pri **avstriškem cesarji**: Božidar iz Lapušnika. — Wintar iz Prečna.

Pri **južnem kolodvoru**: Rustin iz Trsta. — We-nitsch iz Trsta

Umrlí s^o v Ljubljani:

6. avgusta: Fran Hočvar, mešetarjev sin, 6 mese., Karlovska cesta št. 11, za jetiko. — Fran Bricelj, gostač, 75 let, potoma v bolnico umrl, za ostarelostjo.

8. avgusta: Janez Gestrin, hišni posestnik, 56 let, Kongresni trg št. 5, za pljučnim edemom. — Ana Baeker, brzojavnega uradnika hči, 2 mese., Marija Terezije cesta št. 14, božjastjo.

8. avgusta: Filip Stein, graščak. 54 let, Fran Josipova cesta št. 7, za vnetico možgan.

9. avgusta: Jožefa Hutter, usnjarskega pomočnika žena, Merosodne ulice št. 1, za prsno vodenico

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. avg.	7. zjutraj	737.9 mm.	12.8° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.6 mm.	21.0° C	sl. szh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	740.6 mm.	15.3° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 16.4°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	gld. 81.80	gld. 81.85
Srebrna renta	82.65	82.75
Zlata renta	111.30	111.20
5% marcna renta	97.20	97.35
Akcije narodne banke	8.6	8.71
Kreditne akcije	315.10	314.90
London	123.55	123.40
Srebro	—	—
Napol.	9.78	9.78 1/2
C. kr. cekini	5.81	5.81
Nemške marke	60.32	60.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Oggerska zlata renta 4%	101	45
Oggerska papirna renta 5%	91	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	126	50

Proti kašlju in kataru

zlasti pri otrocih; proti hripavosti, zasliženju, vratnim, želodčnim in mehurnim boleznim in scalnih težkočah priporoča se

koroški Rimski vrelec,

najčistejša alkalična planinska kislica, **prirnodno pristna**; neprekosljiva **velefa mizna voda**, ki vina ne črni in je popolnoma brez organskih snovi, žvepleni in jodovih spojin z njihovimi sitnimi strauskimi uplivi.

V Ljubljani ga prodaja **M. E. Supan**, na Dunajski cesti; v Kranji **Fran Dolenc**. (479-5)

Poezije SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439-23)

Naročila se najlažje izvršujejo po poštnih nakaznicah

FRAN DEŽMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6

Jedini slovenski ilustrirani šaljivi list.

ROGAČ
izhaja po dvakrat na mesec
ter stoji 478-3)
3 gld. 20 kr. celo leto,
1 gld. 60 kr. pol leta.

Uredništvo in upravnštvo v Narodni Tiskarni.

Hiša

na prodaj

v nekem mestu na **No-tranjskem**, za kupčijo ali pa za strojarjo zelo pripravna.

Cena primerno nizka. Podrobno pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (537-1)

Pivo v steklenicah

(449-28)

prodaja

BIERMAIER v Ljubljani.

Št. 5041 de 1888.

(532-1)

Naznanilo.

Zaradi **glavnega snaženja uradnih prostorov** ostane

deželna in zemljišno-odvezna blagajnica kranjska

дне 16., 17. in 18. avgusta t. l. stranki-nemu prometu

zaprta.

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske, v Ljubljani, dne 6. avgusta 1888.

C. kr. priv.

prva avstrijsko-ogerska tovarna za harmonije
Al. Hugo Lhota v Kraljevem gradcu

prporoča svoje **harmonije**, ki so na najboljšem glasu, po najnižjih cenah (elegantni harmonij za salon, iz orehovega lesa, 3 sprem.) po 70 gld. in višje ter je razpošilja franko na vse železniške postaje avstro-oge ske d žave.

Velečastiti duhovščini in p. n. častitim učiteljem tudi na mesečne obroke po 5 gld., zadatja (na obroke) **le 10 gld.** — Permanenčna razstava nad 100 harmonijev najnovejše konstrukcije. — Ilustrovani ceniki gratis in franko. — Jamstvo za pet let. (507-5)

Radgonska kislá voda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

Najčistejši alkalični kislec.

Lastnina **J. DELLER-ja** v **RADGONI.**

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena je jedino le agenturni in komisijski trgovini

J. Lininger-ja

Rimska cesta šte. 9 v Ljubljani,

kjer se vsprejemajo vsa naročila.

Jednotna cena je, ako se kupi 100 bokalskih steklenic v zabojih po 25 steklenic 16 gld. in 100 steklenic po pol bokala v zabojih po 50 steklenic 11 gld. franko zaboj v Ljubljani.

Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se dopošlje, ako kdo želi, kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec je oglene kisline in ogleno-kislega natrona najbolj bogata mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je vsled svojih izvanredno dijetelnih in zdravilskih lastnosti najzvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je **Štefanije studenec** jako prijetna, hladilna in poživljajoča pijača in se posebno zaradi tega priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno, ljubko in sladko okusno pijačo. To se izvrši po posebni ugodni sestavi vode **Štefanije studenca**, po kateri se vinska kislina neutralizira, to je uniči. S sladkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmešana je voda **Štefanije studenca** prav šampanjeu podobna. Vsled velike množine proste oglene kisline in dvojno oglenih kisljih solij, posebno dvojno ogleno-kislega natrona je **Štefanije studenec** najboljše namizna pijača, katera se z vso pravico uvrščuje mej najboljše kislece cele Evrope.

Štefanije studenec ima kot zdravilo najboljši uspeh pri katarih želodeca in črev, pri pomanjkanji teka, pri težkočah prebavljanja, pri zaprtji vode vsled prehlajenja, pri zlati žili, pri jetrnih, vratičnih in žolčnih boleznih, pri bledici, popustni mrzlici in pri drugih živčnih afekcijah.

Dobi se ŠTEFANIJE STUDENEC v znanih specerijskih prodajalnicah v Ljubljani in na deželi.

(319-9)